

RECULL DE PREMSA

17/12/2013

Col·legi
de Periodistes
de Catalunya

 accesso

PREMSA

2

INTERNET

25

PREMSA

SELECCIÓ DE LES NOTÍCIES DEL SEU INTERÈS

Col·legi
de Periodistes
de Catalunya

COL·LEGI DE PERIODISTES DE CATALUNYA

Data	Titular/Mitjà	Pàg	Docs.
17/12/13	RAMONEDA, ESPINÀS I BASTENIER REBEN ELPLOMA D'ORDE LA UAB / ARA	6	1
17/12/13	LA CARTA A UN SOLDAT, PER 2 ALUMNES DE LESTONNAC / BON DIA.CAT	7	1
17/12/13	JOSEP MARIA ESPINÀS OBTÉ EL PREMI OFCI DE PERIODISTA PER LA SEVA CARRERA / EL PERIODICO DE CATALUNYA (ED. CATALA)	8	1
17/12/13	JOSEP MARIA ESPINÀS, GUARDONAT AMB EL PREMI OFICI DE PERIODISTA / REGIO 7	9	1
17/12/13	JOSEP MARIA ESPINÀS, PREMI OFICI DE PERIODISTA / EL PUNT AVUI	10	1

PERIODISME I MITJANS DE COMUNICACIÓ

Data	Titular/Mitjà	Pàg	Docs.
17/12/13	EL CAMBIO DE PIEL DE EL MUNDO, UN ÉXITO / EL MUNDO (EDICION NACIONAL)	12	1
17/12/13	Luis del Olmo: "A LA RÀDIO HE FET TOTES LES BOGERIES QUE HE VOLGUT" / LA VANGUARDIA (ED. CATALA)	13	1
17/12/13	CLARA ROJAS, DIRECTORA DE FUNDACIÓN PAÍS LIBRE: «SIN LOS PERIODISTAS NO SABRÍAMOS LO QUE ESTÁ PASANDO EN ESE PAÍS» / EL MUNDO (EDICION NACIONAL)	14	1
17/12/13	EL GRUPO GODÓ CONTRATA A PWC PARA REESTRUCTURAR EL DIARIO 'LA VANGUARDIA' / EL ECONOMISTA	15	1
17/12/13	CATALUNYA VA CÓRRER 'LA MARATÓ' / EL PERIODICO DE CATALUNYA (ED. CATALA)	16	1
17/12/13	ENTREVISTA. ENRIC PUJOL, PERIODISTA: 'ES UN LIBRO DE MI MEMORIA' / DIARI DE TARRAGONA	17	1
17/12/13	ABC GENTESTILO SE RENUEVA / ABC (EDICION NACIONAL)	18	1
17/12/13	PERIODISME CULTURAL? / EL PUNT AVUI (GIRONA)	19	1
17/12/13	'EL MUNDO' REPETEIX AMB MESSI L'OPERATIVA USADA CONTRA MAS / ARA	20	1
17/12/13	LA ACADEMIA DE TV PREMIA EL TRABAJO DETRÁS DE LAS CÁMARAS / ABC (EDICION NACIONAL)	21	1
17/12/13	UNA NUEVA JORNADA DE VIOLENCIA SE COBRA 68 MUERTOS / ABC (EDICION NACIONAL)	22	1

PERIODISME I MITJANS DE COMUNICACIÓ

Data	Titular/Mitjà	Pàg	Docs.
17/12/13	UN NOU DIARI EN PAPER PER A LOS ANGELES / ARA	23	1
17/12/13	LA UAB PREMIA A BASTENIER, ESPINÀS Y RAMONEDA / EL PAIS (EDICION CATALUÑA)	24	1

COL·LEGI DE PERIODISTES DE CATALUNYA

SELECCIÓ DE LES NOTÍCIES DEL SEU INTERÈS

Col·legi
de Periodistes
de Catalunya

elradar

Ramoneda, Espinàs i Bastenier reben el Ploma d'Or de la UAB

À.G.

L'aula magna de la Facultat de Ciències de la Comunicació de la Universitat Autònoma de Barcelona va acollir l'acte de lliurament dels premis Ploma d'Or, que entreguen aquesta universitat i el Grup d'Investigació d'Història del Periodisme (Hisper). Enguany el premi ha recaigut en Josep Ramoneda, Josep Maria Espinàs i Miguel Ángel Bastenier.

Ramoneda és articulista a l'ARA i *El País*. Va ser director del Centre de Cultura Contemporània de Barcelona (CCCB) entre el 1989 i el 2011. És un gran conegut de l'Autònoma, ja que entre el 1975 i el 1990 va exercir-hi de professor de filosofia. Espinàs manté columna diària a *El Periódico*, després d'haver-ne firmat una, també diària, entre el 1976 i el 1999 a l'*Avui*, la qual cosa el converteix en un dels més prolífics del país. Premi Ciutat de Barcelona de Periodisme i Premi Nacional de Periodisme de la Generalitat, ha presentat també programes d'entrevistes a TV3. Just ahir transcendia que el Col·legi de Periodistes també l'ha premiat, en aquest cas amb el guardó Ofici de Periodista. Bastenier, exdirector del diari *Tele/eXprés*, va ser subdirector de *El Periódico*, abans d'entrar a *El País*, on ha fet el gruix de la seva carrera.

Josep Ramoneda, un dels guardonats ahir per la UAB. FRANCESC MELCION

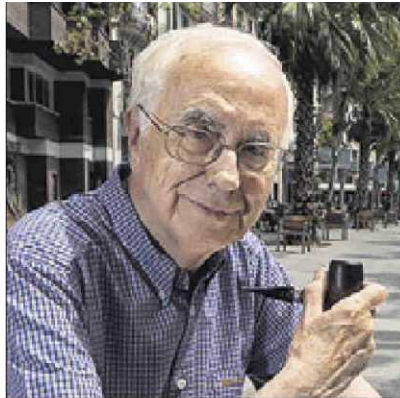
Ha col·laborat també en diaris europeus i americans. El premi Ploma d'Or completava així la seva setena edició. Al llarg d'aquests anys ha reconegut la trajectòria periodística de professionals de tots els camps de la comunicació. En anys anteriors han estat guardonats, entre d'altres, Lluís Foix, Xavier Vinader, Rosa Maria Calaf i Jaume Barberà.

SUBDELEGACIÓ DE DEFENSA

La Carta a un soldat, per 2 alumnes de Lestonnac

El Col·legi de Periodistes i la Subdelegació de Defensa a Lleida van lliurar els premis del I Concurs Periodístic *Carta a un soldat*. Dues alumnes de Lestonnac –Montserrat Boira i Patrícia Deltell– van rebre el 1r i 2n premi, respectivament.

▶▶ Josep Maria Espinàs.

RECONeixEMENT**Josep Maria
Espinàs obté el
premi Ofici de
Periodista per
la seva carrera**|| EL PERIÓDICO
BARCELONA

El periodista i escriptor Josep Maria Espinàs (Barcelona, 1927) rebrà aquest dimecres el premi Ofici de Periodista, amb què el Col·legi de Periodistes de Catalunya distingeix una trajectòria professional, per la seva dilatada col·laboració en mitjans de comunicació, en què destaquen les seves columnes diàries actualment a EL PERIÓDICO i abans a l'*Avui*.

El jurat distingeix Espinàs com un dels periodistes més reconeguts a Catalunya i un «cronista de la vida» en els seus articles, novel·les i llibres de viatges. L'entrega del guardó se celebrarà a les 19.00 hores a la seu barcelonina del Col·legi, en un acte presidit pel degà, Josep Maria Martí.

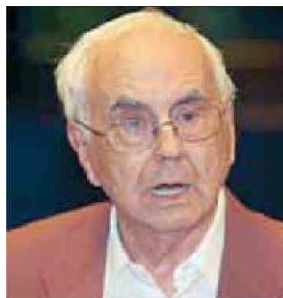
L'Ofici de Periodista va ser instituit per reconèixer la trajectòria de «professionals que són una referència per al conjunt de la professió i que disfruten del respecte i l'estima de tots els seus companys». Entre els seus guanyadors hi figuren Josep Maria Huertas Clavería (2001), Josep Pernaú (2002), Rosa Maria Calaf (2003), Maria Eugènia Ibáñez (2004), José Martí Gómez (2005), Joaquim Maria Puyal (2006), Mercè Conesa (2008) i Xavier Batalla (2012). ≡

Josep Maria Espinàs, guardonat amb el premi Ofici de Periodista

REDACCIÓ | MANRESA

■ El periodista i escriptor Josep Maria Espinàs serà guardonat demà, dimecres, amb el premi Ofici de Periodista, un dels màxims reconeixements que atorga el Col·legi de Periodistes de Catalunya. Espinàs (Barcelona, 1927) sumarà un nou guardó en reconeixement a la seva llarga trajectòria, ja que ha col·laborat amb els mitjans de comunicació tota una vida amb articles periodístics als diaris Avui i El Periódico, a més de publicar una vuitantena de llibres, que abasten des de la novel·la fins a la crònica de viatges. El lliurament serà a les 7 de la tarda a la seu del Col·legi de Periodistes.

PREMI

Josep Maria Espinàs, Premi Ofici de Periodista

El periodista i escriptor Josep Maria Espinàs serà guardonat el dimecres, dia 18 de desembre, amb el Premi Ofici de Periodista, un dels màxims reconeixements que atorga el Col·legi de Periodistes de Catalunya. Josep Maria Espinàs, (Barcelona, 1927), un dels periodistes i escriptors més reconeguts i apreciats del país, sumarà aquest un altre guardó en reconeixement a la seva llarga trajectòria. Espinàs col·labora amb els mitjans de comunicació des de sempre. ■ REDACCIÓ

PERIODISME I MITJANS DE COMUNICACIÓ

SELECCIÓ DE LES NOTÍCIES DEL SEU INTERÈS

DATOS DE COMSCORE

La medición 'on line' muestra que EL MUNDO, con su nuevo modelo, se mantiene líder por encima de 'El País' mientras supera los 90.000 suscriptores digitales en Orbyt, con 6.000 nuevos en noviembre

El cambio de piel de EL MUNDO, un éxito

EL MUNDO / Madrid
EL MUNDO ha cambiado de piel, pero algunas cosas no varían, como el interés de los lectores por las informaciones en exclusiva, los reportajes de investigación y las opiniones de primera fila. Por eso, la página web de este diario se ha alzado en noviembre con el liderazgo entre los periódicos generalistas, según muestran los datos del actual medidor oficial, comScore.

La remodelación digital de este diario y su apuesta decidida por un sistema de suscripciones se han traducido en un aumento de su tráfico en internet. Así, EL MUNDO obtiene en noviembre el seguimiento de 7.215.000 usuarios únicos, por encima de su más inmediato perseguidor, *elpais.com*, que se queda en 6.824.000.

Esa diferencia de 391.000 usuarios únicos es mucho más amplia si EL MUNDO se compara, desde el puesto de cabeza, con el tercero en el ranking de los diarios generalistas:

abc.es marca la cifra de 4.501.000 usuarios únicos; es decir, 2.714.000 menos que EL MUNDO. Siguen de cerca a *abc.es*, *20minutos.es* con 3.866.000 usuarios únicos, y *lavanguardia.com*, con 3.140.000.

El éxito rotundo de EL MUNDO coincide con el cambio de piel iniciado a principios de noviembre. Los lectores de la Red consultan mayoritariamente esta cabecera y, lo que es más importante, cada vez más se suman a las suscripciones digitales que ofrece EL MUNDO a través de Orbyt. En noviembre, este diario certifica su liderazgo en internet según los datos que ayer dio a conocer comScore, pero, además, la cabecera ha ganado un total de 6.141 suscriptores digitales en el mes. Una cifra más que destacable, ya que, por ejemplo, en octubre las altas fueron 1.200. La mejor oferta informativa de EL MUNDO en toda su historia convence a los lectores, gracias a Orbyt. La web también ha cambiado de piel. Y los datos de comScore de-

muestran que los internautas quieren ser partícipes de ese cambio. Son lectores activos, con opinión. De hecho, EL MUNDO lanzó a principios de noviembre una innovadora comunidad para conectarlos. Desde el cambio de piel, se han efectuado 28.318 registros nuevos; el total alcanza ya la suma de 374.499.

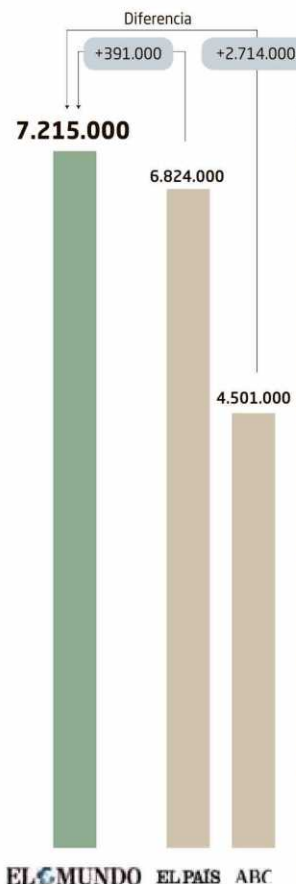
Quienes repasan la actualidad tienen la posibilidad de acceder hasta 25 veces al mes a cualquier contenido de *elmundo.es*. A su vez, mediante una cuota mensual, los usuarios que quieran estar más informados pueden acceder sin límite a las noticias y opiniones y beneficiarse de contenidos exclusivos, que van desde aplicaciones para nuevos dispositivos -las app de EL MUNDO, de *El Mundo Deportes* y de *La Otra Crónica (LOC)*-, hasta una innovadora edición vespertina para tableta.

Los *smartphones* y las tabletas son los nuevos canales para acceder a la información. Los datos de las app de EL MUNDO lo sitúan en esa vanguardia. La aplicación de información general cuenta, de momento, con un total de 482.810 descargas tanto en iOS (Apple) como en Android. La de deportes, que permite estar informado al minuto de resultados, competiciones y estadísticas, presenta 19.889 descargas entre los dos sistemas operativos. Esa oferta se completó la pasada semana con el lanzamiento de la aplicación de LOC

para tabletas, que, en sólo ocho días en activo, atesora 5.044 descargas.

El Mundo de la Tarde es una pionera apuesta de este diario: un vespertino que ofrece la información, el análisis y la opinión de lo que ha sucedido en el día. Desde su lanzamiento, su aplicación ha sido descargada de la Apple Store y de la Play Google en 18.918 ocasiones.

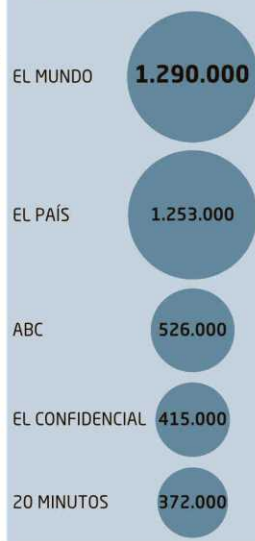
EL MUNDO, LÍDER ABSOLUTO EN INTERNET

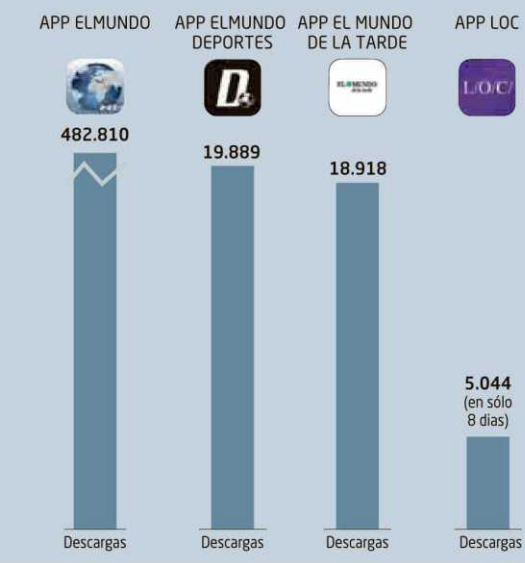
EVOLUCIÓN DE SUSCRIPTORES DIGITALES

Jun. 2010 2011 2012 Noviembre 2013

NÚMERO DE USUARIOS PROMEDIO DIARIO

PRINCIPALES INDICADORES DEL CAMBIO DE PIEL

EL ÉXITO DEL CAMBIO DE PIEL EN CUATRO CIFRAS

FUENTE: Datos elaborados a partir de COMSCORE y registros propios.

LA VANGUARDIA

LA CONTRA

Luis del Olmo, el radiofonista més veterà d'Espanya, que ho deixa

VÍCTOR-M. AMELA IMA SANCHS LLUÍS AMIGUET

Tinc 76 anys. Vaig néixer a Ponferrada i visc a Barcelona. Sóc comunicador. Fa 44 anys que estic casat amb la Merche. Tenim tres fills i nou néts. Política? Em ficaria de cap en un partit del sentit comú. Creences? Amb el papa Francesc estic recuperant la fe que havia perdut

“A la ràdio he fet totes les bogeries que he volgut”

MARC ARIAS

Mig segle

Mig segle de ràdio dona per a molt, i Luis del Olmo ho ha aprofitat. Ara deixa la ràdio, però la deixa plena de coses esplèndides: ell va inventar la tertúlia radiofònica, ell va inventar l'humor a tot drap (“el estado de la nación”), ell va inventar els telèfons oberts i sense filtres.

Luis del Olmo ha sabut arribar a dalt de tot de la comunicació a Espanya sense deixar de ser un home planer, en sintonia amb la gent del carrer. Ha omplert 10.000 hores de *Protagonistas*, una escola de periodisme i un fòrum del millor debat polític i social. Ara abandona la ràdio, però queda com a referent, i segur que continuarà comunicant des del tresor de la seva experiència i criteri.

I ara... què?
Faré tot el que fins ara no he pogut fer.

Per exemple?

Estar amb la dona i donar als néts el que no vaig donar als fills, perquè la ràdio se'm va quedar tot el temps.

Bé li devia donar alguna cosa a canvi, la ràdio...

La febre de poder dir el que he volgut dir en cada moment. I que em sentin a tots els racons. I l'afecte de la gent.

Ho nota?

Una senyora m'acaba de dir: “Gràcies per acompanyar-me tants matins al cotxe mentre portava els nens al col·legi!”. Quan vaig començar, fa cinquanta anys...

Mig segle!

Llavors, quan començava, no somiava pas que un dia em dirien coses tan boniques!

Algun enemic deu haver deixat...

No ho crec, no se m'acut... tret dels d'ETA, que em van voler matar vuit vegades!

Vuit vegades...

Un policia li va preguntar a un etarra per què aquesta obsessió per matar-me. “Ens fa molt mal el que diu per la ràdio”, va dir.

Va tenir molta sort...

Ja ho sé... Al cap de quatre dies d'intentar matar-me a mi, aquell comando a Barcelona va assassinar Ernest Lluch...

Quants anys va portar escorta policial?

Quinze anys. Ha estat dur: no podia recollir els néts de l'escola perquè altres pares es posaven nerviosos... Li acabo de demanar al ministre de l'Interior que em tregui l'escorta. S'ha acabat! I he convidat a un botillo tots els agents que aquests anys s'han alternat per cuidar-me a mi i a la meva família.

Ha dit sempre el que ha volgut?

Sempre. I per això els dies de la transició em van sancionar sense micròfon unes setmanes: les més horribles de la meva vida!

Però al final els governants anaven passant... i vostè continuava.

El poder que proporciona un micròfon et fa valent. Després d'una xerrada del president Zapatero en un hotel de Barcelona, vaig prendre la paraula i vaig dir: “Estimat paísà, no em crec res del que acabes de dir”.

Quin luxe, anar per la vida parlant així.

D'aquí un mes et diré si ho enyoro... Els tocarà escoltar-me a la meva família i amics, perquè no puc callar ni sota l'aigua.

Com es va enamorar de la ràdio?

Quan Jorge Arandes em va proposar de fer

Protagonistas, vaig sentir que se m'obria un món per fer ràdio de debò! I per això em vaig quedar per sempre a Barcelona, i per això els meus fills i néts són catalans.

Se n'aniria a viure a un altre lloc?

No! Però visitaré més sovint el meu Bierzo.

Des d'una Catalunya independent?

Això m'entristiria... Recordo quan m'emportava Jordi Pujol per Espanya, i a tot arreu l'aplaudien!

Això avui és improbable.

Impossible, llàstima! Quan un oient entrava en directe i se'm queixava que a Catalunya no es parlava castellà, jo li deia “mentider”.

Sabent el que avui sap, què hauria aconseguit al Del Olmo que debutava?

“No t'apartis de la teva dona”. Ella ha estat generosa: em rebia amb un somriure quan jo tornava d'estar amb la seva competidora.

Quines bogeries ha fet amb la ràdio?

Totes les que he volgut. Un programa en una mina, a 300 metres de profunditat, un programa al reclus Moscú soviètic, a -30°C, o al misteriós Pequín comunista, o als carnivals de Rio de Janeiro...

O programes de poesia!

Sí, és veritat, amb el piano de Felipe Campuzano..., a qui envio una salutació afectuosa, perquè sé que està fotut per la crisi.

I vostè? El seu gestor li va robar...

Va ser molt negre, el dia que vaig saber que aquesta persona de la meva confiança havia fos el fruit d'anys de feina. Ara hi ha judici, però ja m'han dit que perdi tota esperança de recuperar res...

Un consol: la salut és el que compta.

Sí, quina sort! El meu pare s'ho fumava tot i va estar fort fins als 94 anys. Sí no hagués tingut una caiguda... passaria dels cent!

Quins han estat els millors moments?

Tenir junts Tip, Coll, Gila, Forges, Summers, Mingote, Chummy, Ussia... Festival!

I el moment més tens?

Una discussió amb Jon Idigoras, amenaçant-me: “Euskadi li passarà factura...”. O aquell silenci d'Aznar quan li vaig retreure que no deixés que Gabilondo l'entrevistés...

Què perd la ràdio amb el seu comiat?

Res, els professionals actuals estan donant a la ràdio la seva etapa més brillant: escoltaré cada dia Jordi Basté, Carlos Herrera, Gemma Nierga, Buruaga, Menéndez...

I no li queda l'espina de la tele?

No, no, em miro al mirall i em diu: “No!”. El meu aspecte és pitjor que jo: no sóc tan ogre com semblo! Però per a la tele cal tenir un encant, un encís que jo no tinc.

Alguna vegada s'ha quedat en blanc?

Si alguna vegada ha passat... he improvisat qualsevol ximpleria per dissimular-ho.

Té amistat amb els seus entrevistats?

No, no s'ha de fer amistat amb els que manen, perquè els agafes afecte... i deixes de fer bé la feina! Jo sempre m'he posat al lloc de l'oient, i enlloc més.

VÍCTOR-M. AMELA

MAURICIO DUENAS / AFP

CLARA ROJAS Directora de Fundación País Libre
Cautiva durante seis años tras ser capturada por las FARC junto a Ingrid Betancourt en febrero de 2002, dirige una organización dedicada a apoyar a las víctimas de secuestros

«Sin los periodistas no sabríamos lo que está pasando en ese país»

SALUD HDEZ-MORA / Bogotá
Especial para EL MUNDO

Clara Rojas sabe lo que es un secuestro. Lo sufrió durante seis años en condiciones inhumanas. En la actualidad, esta abogada colombiana dirige la Fundación País Libre, creada hace más de dos décadas para luchar contra este cruel delito y apoyar a las víctimas y a sus familias.

«Me gustaría enviar un mensaje de solidaridad y apoyo a Javier Espinosa, a Ricardo García Vilanova y a sus familias. A los secuestrados les pedimos que los liberen de inmediato», asegura en declaraciones a EL MUNDO la mujer que fue raptada junto a la candidata presidencial Ingrid Betancourt el 23 de febrero de 2002, mientras viajaban por una zona controlada por las Fuerzas Armadas Revolucionarias de Colombia (FARC) en plena campaña electoral.

Rojas fue liberada el 10 de enero de 2008, y escribió un libro *Cautiva* donde relata el infierno que vivió: la experiencia traumática del secuestro, las tensiones entre los secuestrados, sus tentativas de huida, las relaciones con los guerrilleros, el embarazo y el nacimiento de su hijo Emmanuel en cautividad y el dolor que sintió cuando, ocho me-

Solidaridad con Espinosa y García Vilanova

«La Fundación País Libre solicita la liberación inmediata de los ciudadanos españoles Javier Espinosa, periodista, y Ricardo García [Vilanova], fotógrafo, quienes se encuentran privados de su libertad desde hace tres meses, desde el 16 de septiembre de 2013, fecha en la cual fueron secuestrados por Al Qaeda mientras se encontraban cubriendo las noticias en Siria. Clara Rojas considera que la libertad es un derecho fundamental que debe ser respetado por todas las personas y por encima de cualquier consideración ideológica o política. Expresamos nuestra solidaridad a ellos y sus familias, y reiteramos la necesidad de que les respeten su integridad y los devuelvan vivos y sanos lo más pronto posible. Solicitamos la intervención inmediata de la Cruz Roja Internacional para que le sean entregados en una acción humanitaria. Esperamos gestos reales de tolerancia, respeto por la vida y libertad de expresión. Desde la fundación seguimos trabajando con el ánimo de visibilizar estos hechos para que todo el mundo se sensibilice con las personas que permanecen secuestradas, para que obtengan su libertad».

ses después de verle la cara, las FARC le arrebataron al bebé.

Por eso comprende mejor que nadie el sentimiento que pueden albergar en estos momentos los periodistas secuestrados en Siria. «En País Libre lo que queremos es luchar por la libertad en todas las naciones y nos interesa, que además de la individual, la de expresión siempre tenga vida. Los periodistas

son los que cuentan al resto del mundo lo que está pasando en Siria, sin ellos, no sabríamos nada. Por eso, su trabajo es tan valioso y deben respetarlo», reclama.

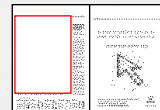
Por un momento se pone en la piel de Espinosa y Vilanova para imaginar lo que estará pasando por sus cabezas. «Deben estar muy preocupados porque quizá no sepan bien quiénes los mantienen cautivos

o qué capacidad tienen para hacer el mal. Cuando uno está secuestrado, siempre se teme lo peor».

Aunque uno puede pensar que por el hecho de ser reporteros de guerra y por tanto estar acostumbrados a convivir con la violencia, y ver tragedias terribles, ambos pueden estar más capacitados para amortiguar la angustia, Rojas no lo tiene tan claro. «A pesar de eso, cuando a uno le toca en carne propia, es durísimo. Ojalá que tengan los dos la mayor resistencia psicológica posible porque con los terroristas uno nunca sabe».

Rojas recuerda que no sólo viven un infierno los cautivos, también quienes aguardan su regreso porque sus existencias se llenan de impotencia y angustia.

En el caso de Clara Rojas, su progenitora se convirtió en todo un símbolo en Colombia de la lucha serena y persistente de las madres de decenas de secuestrados en favor de la libertad de sus hijos. «A los padres de los dos reporteros les animo a que no pierdan la fe y continúen con estas campañas de visibilización del secuestro de sus hijos para presionar y lograr que los liberen lo más pronto posible. Las campañas generan fuerza y conciencia en todo el mundo».

Empresas & Finanzas Comunicación

El Grupo Godó contrata a PWC para reestructurar el diario 'La Vanguardia'

La venta en quiosco del diario se hunden un 39% desde que salió la edición catalana

Á. Semprún MADRID.

El Grupo Godó ha contratado a la consultora PricewaterhouseCoopers (PWC) para reestructurar un conglomerado de empresas cuyo buque insignia es el diario *La Vanguardia*. El propietario y presidente del grupo de comunicación, Javier Godó, está muy preocupado por la pérdida de rentabilidad tanto de algunas de sus filiales como por el alarmante descenso de las ventas del diario en quiosco y el estancamiento del número de usuarios únicos en Internet.

Según fuentes cercanas al diario, uno de los objetivos de la reestructuración será redefinir y, en la medida de lo posible, integrar las redacciones que *La Vanguardia* tiene para elaborar el diario en papel y su página web. En su día, Godó optó por crear una empresa paralela para desarrollar la web y de esta forma ahorrar costes de personal, ya que la plantilla de Internet no podría acogerse a la escala salarial del diario, mucho más elevada.

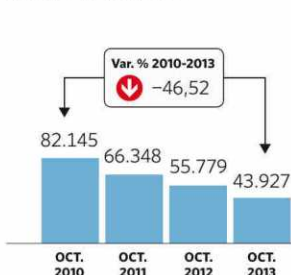
La llegada de los consultores de PWC ha causado alarma entre los trabajadores del centenario rotativo barcelonés, ya que esta consultora se ha encargado de, entre otros trabajos, la reestructuración que se realizó en *TV3* y *Catalunya Ràdio* y que se cerró con un ajuste de 225 personas. PWC también fue la encargada de diseñar el Expediente de Regulación de Empleo (ERE) que se realizó el año pasado en el radio y televisión valenciana *Canal 9*, que afectó a un millar de personas, aunque luego fue anulado por el Tribunal Superior de Justicia de Valencia y conllevó el cierre de la emisora pública.

Por el momento, los consultores están analizando las tareas que desempeñan los profesionales de las diferentes redacciones del grupo de televisión, prensa y radio y la dinámica de funcionamiento de las mismas para, en un plazo todavía indeterminado, realizar una propuesta a la propiedad.

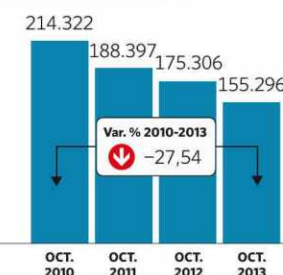
El desembarco de la consultora

El diario catalán pierde influencia

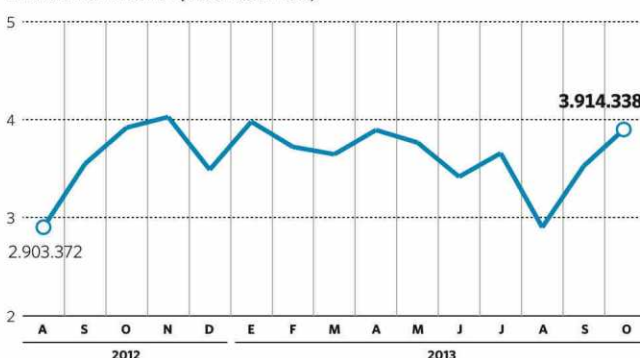
Ventas en quioscos
Número de ejemplares

Difusión de La Vanguardia
Número de ejemplares

Evolución en internet (usuarios únicos)

Resultados de La Vanguardia, según datos de AEDE (millones de euros)

EMPRESA	2011	2012	VAR. % 2010-2011
Ingresos de Explotación	139,05	121,72	-12,46
Gastos operativos	138,89	117,77	-15,21
Consumos y aprovisionamiento	52,75	41,24	-21,82
Personal	26,25	24,48	-6,74
Resultado operativo	0,153	3,95	2.481,70
Resultado de explotación	0,257	4,36	1.596,50
Resultado antes de impuestos	0,355	4,4	1.139,44
Resultado después de impuestos	0,577	3,38	485,79
Plantilla (número de personas)	237	235	-0,84

Fuente: AEDE, OJD y ComScore.

elEconomista

coincide con la destitución de José Antich como director de *La Vanguardia* después de 13 años en el cargo y el previsible abandono de la línea editorial independentista. El conde de Godó ha situado a Màrius Carol, periodista de su confianza especializado en la Zarzuela, al frente de su buque insignia con el objetivo de desmarcarse del proyecto soberanista de Artur Mas, hacer un llamamiento a la moderación y tratar de recuperar su peso e influencia en la sociedad catalana, donde lleva perdiendo ventas a pasos agigantados desde 2011. Ese año, el grupo lanzó la edición de *La Vanguardia* en catalán promovida por la Generalitat con una subvención de 6,25 millones de euros (cin-

co millones para ampliar la imprenta y otros 1,25 millones por editar en catalán).

9
MILLONES DE EUROS

El Grupo Godó recibió nueve millones de euros de la Generalitat en 2011. De estos, 'La Vanguardia' se llevó 6,25 millones por imprimir en catalán. Su diario deportivo se llevó 100.000 euros y su televisión y radio, el resto. Desde ese año, la línea editorial del grupo se fue acercando a la postura soberanista de Mas.

co millones para ampliar la imprenta y otros 1,25 millones por editar en catalán).

Aunque el descenso de la venta en quiosco se inició mucho antes con la llegada de Internet (donde según los datos de ComScore está estancado en unos 3,9 millones de usuarios únicos en todos sus sites), en los últimos dos años la desafección de sus lectores tradicionales se ha multiplicado. En mayo de 2011, cuando salió a la venta la primera edición en catalán, *La Vanguardia* vendió 74.419 ejemplares, dos años después, en mayo de 2013, sólo vendió 45.458 periódicos, lo que implica una caída del 38,8 por ciento.

La tendencia descendente se ha mantenido a lo largo de todo el año y en octubre vendió 43.927 ejemplares, un 21,25 por ciento menos que en el mismo mes de 2012. Con respecto a octubre de 2011, la compra en quiosco se ha hundido un 31 por ciento y frente a 2010 se ha reducido a la mitad. La difusión también ha caído, pero a un ritmo menor debido a las compras en bloque que realizaba la Generalitat (el diario estaba disponible en Rodalies Renfe).

Así, pese al descenso de las ventas y del mercado de la publicidad, *La Vanguardia* se mantuvo en beneficios en 2011 y 2012. La subvenciones del Gobierno de Mas ayudaron a mantener las cuentas, pero de cara a 2013 estas se han reducido casi a la mitad.

TELEVISIÓ SOLIDÀRIA

Catalunya va córrer 'La Marató'

► La 'teletó' de TV-3 bat rècords d'audiència i recapta 9,5 milions d'euros

EL PERIÓDICO BARCELONA

Més de tres milions de telespectadors de Catalunya (gairebé el 44% de la població total de la comunitat) van connectar en algun moment de diumenge passat amb *La Marató* de TV-3, tradicional macroprograma solidari de la tele autonòmica que s'ha convertit en una de les *teletons* més importants del món. I no només per l'espectacular capacitat de mobilització social, sinó també per la ingent quantitat de diners que recapta. En aquesta ocasió, *La Marató* ha aconseguit reunir 9.550.109 euros, que aniran destinats, tal com es va explicar al llarg de les gairebé 15 hores d'emissió en directe, a la recerca científica contra les malalties neurodegeneratives.

La xifra, sent impressionant, no ha batut el rècord històric del 2012, en què es va tancar la nit d'aquella *Marató* amb el sostre de 10.113.152 euros. Això sí, en l'edició de l'any passat es van recaptar fons per a la lluita contra el càncer, malaltia més coneguda, i per tant amb més ganxo mediàtic, que les neurodegeneratives. Però ja ho va explicar a EL PERIÓDICO Núria Solé, presentadora -juntament amb Roger de Gràcia- de la *teletó*: «L'objectiu no és superar cap xifra. Cada edició és diferent i no pretenem batre cap rècord. Ens fixem altres objectius. La xifra que obtinguem serà benvinguda».

S'ha d'assenyalar que la quantitat final recaptada se sabrà el 31 de març del 2014, quan es tanqui definitivament *La Marató*.

Al marge de la recaptació, aquesta

Marcedor al final del programa de la Marató

EVOLUCIÓ DE L'AUDIÈNCIA I LA RECAPTACIÓ DE LA MARATÓ

Font: TV-3

EL PERIÓDICO

22a edició ha estat una de les de més participació. Segons dades de Televisió de Catalunya, el macroprograma va reunir una mitjana de 459.000 espectadors (21,1% de quota), mentre que l'any passat va ser de 396.000 (18,9%). El minut de màxima audiència va arribar a les 22.22 hores, quan 829.000 persones (22,8%) veien l'actuació d'una selecció de participants del concurs *Happy day* i del cor del Liceu interpretant la cançó *La força de la vida* a Joel Quesada, un nen afectat per una malaltia neurodegenerativa.

La implicació de la societat també va quedar reflectida en els més de 2.000 actes populars organitzats per tot Catalunya per recaptar fons, paral·lelament al programa, que va connectar amb una trentena d'aquests actes durant l'emissió.

A través de la via telefònica es van

Més de tres milions de persones (gairebé el 44% de la població) van connectar amb el programa diumenge

arribar a realitzar 92.302 donatius, que van ser recollits pels 2.400 voluntaris que estaven desplegats a les quatre seus telefòniques (a la Fira de Barcelona, la Universitat de Lleida, el Port de Tarragona i l'Auditori de Girona).

La pàgina web de *La Marató* va registrar diumenge un total de 215.465 pàgines vistes, i 58.111 visitants únics durant tot el dia. I a les xarxes socials, 3.110 nous seguidors es van sumar a la pàgina de *La Marató* a Facebook durant l'emissió. La xarxa social suma actualment 183.193 usuaris. En 24 hores, es van fer 28.748 tuïts sobre *La Marató*, en el hashtag #MaratóTV3. I durant l'emissió del programa va ser trending topic a Espanya. ■

ENTREVISTA | **Enric Pujol** Periodista

‘Es un libro de mi memoria’

ELOITOST

- Con el título *Xarxa de records* se intuye un libro de memorias...

- Más que un libro de memorias es un libro de memoria, de la mía. No es ninguna enciclopedia y quizás hay cosas que no son exactamente como las cuento.

- ¿Siempre focalizadas en Tarragona?

- Es la crónica de la transformación de la ciudad que comporta el cambio de sociedad que se ha producido al largo de los años. Todo visto primero por un niño y luego por un adolescente, un joven y un periodista.

- ¿Cómo ha reconstruido los hechos?

- A través de microhistorias, con un tono muy desenfadado, toques de humor y reflexión. Es como un dibujo hecho con palabras; muy descriptivo.

- ¿Cómo las ha organizado?

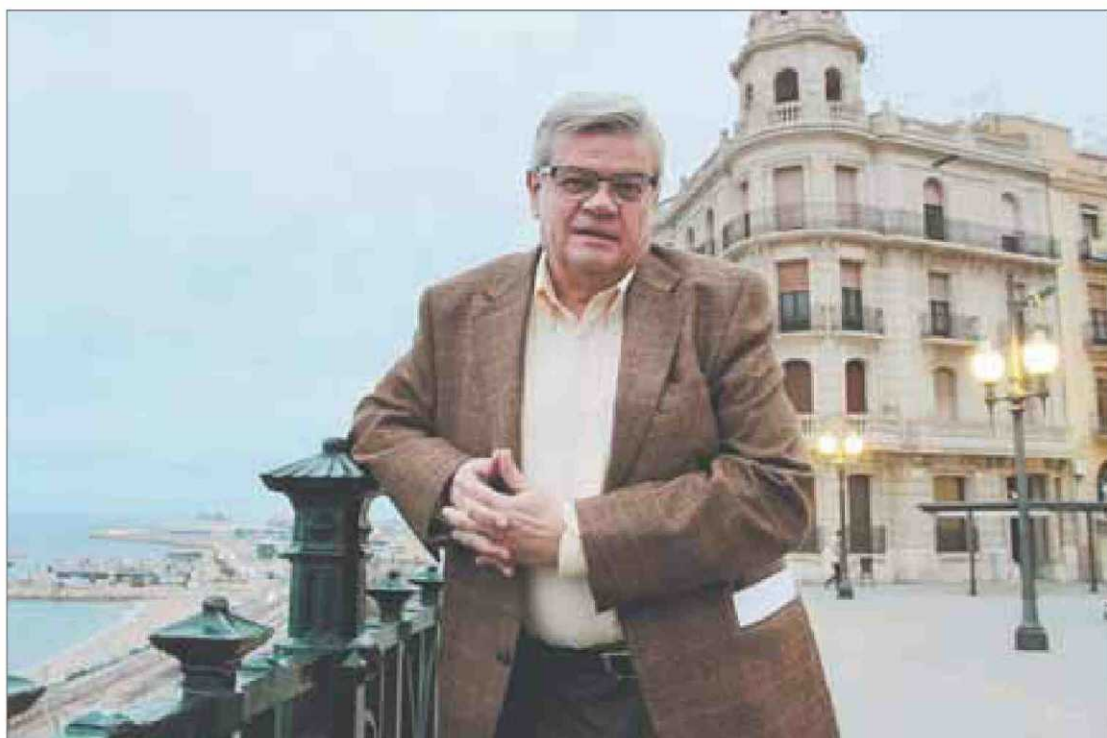
- El libro está separado en dos volúmenes, y se divide por décadas. El primer volumen es desde que nací en 1954 hasta la Transición; y el otro desde el inicio de la democracia hasta la actualidad. En cada década hay microhistorias, que tienen una continuidad y hay muchas citas de películas que ejemplarizan lo que va pasando. Hay elementos muy personales, pero está hecho para explicar cosas que puedan interesar a la gente.

- Y las microhistorias tratan de...

- Cosas sociales de cada época. Hablo del franquismo, de las profesiones desaparecidas como el sereno, del periodismo, de alcaldes de la ciudad, del atentado del rack...

PERFIL | **Enric Pujol** (Tarragona, 1954) es uno de los periodistas más reconocidos de la ciudad. Trabajó 34 años en Radio Nacional y también escribió en el Diari de Ta-

rragona. Tras 16 libros de temática deportiva, especialmente sobre el Nàstic, hoy presenta su libro *Xarxa de Records*, a las 20 horas en la Antiga Audiència.

Enric Pujol, en un lugar tan marcadamente tarraconense como el Balcó del Mediterrani. FOTO: PERE FERRÉ

- ¿Cree que el periodismo está en riesgo de desaparición?

- Antes se podía conocer mejor a los personajes a través de una entrevista. Te podías estar dos

muy pocas preguntas. Los periodistas se fían demasiado de los gabinetes de prensa. Parece que todo el mundo puede ser periodista.

- ¿Ha cambiado mucho la sociedad de Tarragona?

- Antes era muy clasista; ha habido muchos cambios. Se percibe en los castells. En los años 60 estaban hechos por borrachos, analfabetos y gente de profesiones físicas. Ahora es una actividad para gente de todo tipo.

- Los comportamientos también habrán cambiado...

- Por ejemplo, en el campo del Nàstic de la Avinguda Catalun-

ya todo el mundo estaba de pie. Era un espacio de comunicación y se cerraban negocios. Incluso gente del PSUC aprovechaba los partidos para pasarse consignas. Era un punto de encuentro social, una gran familia. Ahora siempre a tu lado siempre tienes sentada a la misma persona.

- ¿Qué le ha empujado a hacer este libro?

- Hace dos años acabé el libro del 125 aniversario del Nàstic, que me llevó tres años de trabajo, así que empecé a hacer microhistorias. Las enseñé a amigos, lo encontraron interesante y seguí adelante.

Ahora, por prisas y precariedad laboral, los periodistas hacen muy pocas preguntas

horas hablando con Rafael Alberti, con Xavier Cugat, Lola Flores... Ahora, por prisas y por precariedad laboral, se hacen

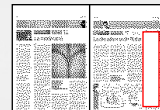
ABC GentEstilo se renueva

Con la incorporación de Emilia Landaluce al frente de GentEstilo del Sábado, ABC da un nuevo impulso a una sección que ya es un referente de la crónica social y estilos de vida. El equipo al completo ha celebrado esta nueva etapa con nuevos colaboradores, nuevas secciones y más páginas. De izq. a der.: Marina Pina (Gente), Martín Bianchi (Gente), Patricia Espinosa de los Monteros (Diseño), Ana Ureña (Moda), Federico Marín (Televisión), Marta Barroso (Opinión y Belleza), Hughes (Televisión), Teresa de la Cierva (Belleza), Beatriz Cortázar (Gente), Isabel Gutiérrez (Jefa Gente), María Luisa Funes (Moda), Emilia Landaluce (Jefa GentEstilo del Sábado), Rosa Belmonte (Gente y Televisión) y Beatriz Manjón (Televisión).

El nuevo equipo de ABC GentEstilo

IGNACIO GIL

Periodisme cultural?

El periodisme cultural és una de les víctimes més doloroses de l'oasi català. Sense comunicadors que investiguin com el govern gestiona els nostres recursos, serà impossible vèncer l'opacitat de les administracions catalanes. De valentia i professionals ben formats per fer-ho en sobren: per això encara em sobta llegir algunes perles com "Una cooperativa en solfa", article de Mar Galtés a *La Vanguardia* de diumenge sobre nous paradigmes en gestió musical impulsats per l'Orquestra Simfònica del Vallès. Efectivament, tal com afirma l'autora, l'OSV ha estat una de les primeres formacions del país a implementar les xarxes socials i els programes d'RSC a la seva gestió quotidiana. Però hi sorprèn la indolència de Galtés quan copia paraules del seu gerent Alberto Sampaño: "Durant molts anys, aquesta orquestra somniava viure de les subvencions, que amb prou feines rebia, i quasi no subsistia." Si la periodista no s'hagués limitat a calcar sinó a informar-se, podria haver

El periodisme cultural és una de les víctimes més doloroses de l'oasi català

comprovat fàcilment que en l'exercici 2012/13 l'OSV va rebre 531.000 euros de fons públics, una quantitat gens menyspreable que configura el 53% de la dotació que l'ICEC destina a formacions musicals estables de Catalunya i –de fet– que conforma la partida més gran que té cultura per a una entitat privada. Vista la trampa, la periodista podria haver qüestionat si és lícit definir-se com a privat mentre reps el 27,59% del teu pressupost de calé públic o també podria haver inquirit els motius pels quals, malgrat rebre aquesta injecció de capital, l'OSV només genera un 12% d'ingressos de taquilla als seus concerts, acumulant un dèficit de 40.101 euros. Posats a demanar, també podria haver investigat el perquè d'aquest tracte de privilegi, si la qualitat del producte final el justifica, o si l'orquestra paga les obres que encarrega als compositors catalans. Això passaria, ai las, en un país on els gestors no mentessin amb total impunitat i els comunicadors estimessin la versemblança. Ho demanaré als Reis, de nou.

pareumàquines
ÀLEX GUTIÉRREZ (@ALEXGUTIERREZM)

‘El Mundo’ repeteix amb Messi l’operativa usada contra Mas

Investigan al padre de Messi por blanqueo de dinero de la droga

Alguns paral·lelismes entre la portada d’*El Mundo* sobre Suïssa i Mas i la que el diari publicava ahir sobre el pare de Leo Messi (de qui deien que podia haver blanquejat diners de la droga). 1) Tots dos casos recolzen en investigacions policials: és a dir, sortien a la llum abans que cap jutge valorés si hi havia base per convertir-ho en una imputació. 2) Mostren poc respecte per la presumpció d’innocència: llancen la portada sense parlar amb els afectats i activen tots els mecanismes per estendre la taca

d’ombra. Així, el perfil de Jorge Messi a *El Mundo* es titulava *El patriarca que tot ho controla*: només hi faltava de fons la música d’*El padri*. El *Marca*, l’esportiu del mateix grup, triava la foto que il·lustra aquesta columna. Pura intenció. 3) Els autors de les investigacions són, per dir-ho suau, difusos. Amb Mas se citava la Unitat de Delinqüència Econòmica i Fiscal de la Policia Nacional, però ningú va reivindicar aquell esborrany: benvinguts a *La dimensió desconeguda*. Ara s’atribueixen les indagacions a una unitat de la Guàrdia Civil, però Interior ja ha dit que el cos no l’investiga, i això deixa el diari en una posició del tot incòmoda. 4) S’esquitxen institucions arrengrerades amb el procés. I 5) És difícil netejar el nom de l’afectat si finalment l’assumepte queda en no res. De moment, escric això quan el diari ja s’ha arronsat a la web: la notícia destacada és “La família de Messi nega haver estat investigada”, mentre que la peça original apareix en el cos més petit que tenen i amb una (pseudo)rectificació. Hi haurà demà més i més i més?

ÁNGEL NAVARRETE

La Academia de TV premia el trabajo detrás de las cámaras

La Academia de TV entregó anoche sus Premios Talento, en una gala presentada por Jaime Cantizano y Sandra Golpe en el Instituto Cervantes de Madrid. Estos galardones, que reconocen el desempeño de la labor profesional detrás de las cámaras con brillantez, reconocieron la labor, entre otros, de Montse Abbad, directora de Contenidos de TVE; el expresidente de RTVE Luis Fernández; Silvio González, consejero delegado de Atresmedia; Fernando Jerez, director general de Discovery; Darío de la Peña (productor y exdirector de la OTI); y Nacho Rodríguez Márquez, presidente de la Asociación de Historiadores de Televisión.

IRAK

Una nueva jornada de violencia se cobra 68 muertos

ABC MADRID

Un doble atentado con coche bomba contra peregrinos chiíes en la región de Rachid, al sur de Bagdad, con al menos 24 víctimas mortales y un ataque en Tikrit mediante asalto armado a un edificio oficial, con coche bomba también, entre otros incidentes han vuelto a hacer correr la sangre en Irak este lunes con un balance, al cierre de esta edición, de 68 muertos, según France Presse.

También ha habido ataques en Mosul, donde murieron doce personas, y en la capital, donde explotaron va-

rios coches bomba. Dos agentes perdieron la vida cuando fueron tiroteados junto a un oleoducto en Tikrit.

Los choques confessionales entre musulmanes de distintas ramas han elevado el grado de violencia al del año 2008. Sólo desde octubre han muerto seis periodistas, según denuncia Reporteros Sin Fronteras (RSF). Nada hace prever que el conflicto abierto en 2003 con la invasión de las tropas estadounidenses y la posterior caída y muerte del mandatario Saddam Husein vaya a terminar pronto.

Un nou diari en paper per a Los Angeles

Un nom està emergint a Califòrnia com a nou emprenedor en el sector de la premsa. Aaron Kushner ha contractat una redacció de 440 persones, 200 de les quals són periodistes, per llançar un nou diari de paper. *The Los Angeles Register* serà de tendència conservadora i apostarà pel periodisme hiperlocal (la qual cosa, en dimensions americanes, es tradueix en la ciutat de L.A. i la seva àrea d'influència). Els seus competidors seran el *Los Angeles Times* (el diari de prestigi, però amb problemes econòmics) i el *Los Angeles Daily News*. De fet, Kushner s'ha postulat diverses vegades com a comprador del *Los Angeles Ti-*

mes, que el grup Tribune ha posat a la venda. "El nostre interès pel *L.A. Times* no ha canviat", explicava l'empresari al *New York Times* divendres. Això el situa en més bona posició que fa uns mesos, ja que altres compradors sí que s'han retirat des del moment que el grup Tribune ha superat la situació de fallida en què estava.

A la creació del nou mitjà de comunicació i els cants de sirena al *Los Angeles Times* s'hi afegeix a la compra al novembre del *The Press-Enterprise*, de Riverside, també a Califòrnia, pel qual Kushner va pagar 27,25 milions de dòlars.

La UAB premia a Bastenier, Espinàs y Ramoneda

I. V., **Barcelona**

Los periodistas y columnistas Miguel Ángel Bastenier, Josep Ramoneda y Josep Maria Espinàs han sido premiados con el Ploma d'Or 2013, que otorga la Facultad de Comunicación y el grupo de investigación de Historia del Periodismo de la Universidad Autónoma de Barcelona a profesionales de reconocida trayectoria.

Bastenier, exsubdirector de EL PAÍS, subrayó que la irrupción de Internet y del periodismo digital permite crear "diarios rotatorios", que se actualizan constantemente. No obstante, alertó de que "cierto periodismo se muere", en referencia al papel. En este punto coincidió con Ramoneda, filósofo y columnista también de EL PAÍS, que reivindicó un periodismo crítico y tachó de "peligroso" el hecho de que las opiniones "se transmitan cada vez más en las páginas de información". Espinàs, escritor y articulista actualmente de *El Periódico*, afirmó no considerarse periodista. "Respeto mucho esta profesión pero yo no soy como un periodista que cada día va a la redacción".

INTERNET

SELECCIÓ DE LES NOTÍCIES DEL SEU INTERÈS

Col·legi
de Periodistes
de Catalunya

Data	Titular/Mitjà	Pàg	Docs.
17/12/13	Josep Maria Espinàs, Premi Ofici de Periodista / El Punt Avui	28	1

Col·legi de Periodistes de Catalunya

SELECCIÓ DE LES NOTÍCIES DEL SEU INTERÈS

Col·legi
de Periodistes
de Catalunya

Josep Maria Espinàs, Premi Ofici de Periodista

Dimarts, 17 de desembre de 2013

El periodista i escriptor Josep Maria Espinàs serà guardonat el dimecres, dia 18 de desembre, amb el Premi Ofici de Periodista, un dels màxims reconeixements que atorga el Col·legi de Periodistes de Catalunya. Josep Maria Espinàs, (Barcelona, 1927), un dels periodistes i escriptors més reconeguts i apreciats del país, sumarà aquest un altre guardó en reconeixement a la seva llarga trajectòria. Espinàs col·labora amb els mitjans de comunicació des de sempre.